

at dersom Forslaget under Nr. 3 vedtages, saa vil jeg stemme imod Lovforslaget, thi saa er efter min Mening en af de bedste Bestemmelser i Lovens skaaret bort, strøget, og det forekommer mig ikke, at Loven har et saa stort Indhold, at den kan taale at miste Noget deraf, naar man overhovedet ønsker, at den skal udkomme.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at min Uttring om, at jeg haabede, at Ministeren vilde komme mig lidt imøde, rigtignok ikke var at forstaa saaledes, at jeg vilde nedsette mig og drive Næring nogetsteds, og at jeg derfor haabede at faae en lille Indbømmelse, men min Mening var den, at Ministeren mulig kunde bruge sin Myndighed i en Retning, som stemte med de Anskuelser, som jeg har om Almindeligheden. Der var endnu en anden Uttring af det ærede Medlem, som det syntes mig, krævede mit Svar, men jeg maa tilstaa, at den ikke gik saa dybt, at jeg kan huske, hvad det var, og jeg skal derfor ikke gaa videre.

J. Ree: Jeg kan være enig i, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 12. Hvis det Forslag skulde blive vedtaget, saa vil jeg ogsaa se mig nødsaget til at stemme imod Loven. Jeg var i sin Tid af den Mening, at man gik for hurtig frem med Hensyn til de Principer, som bleve gennemførte ved Hæfterloven og ved Næringsloven. Jeg var vel for Udvidelse af Næringsfrihed paa Landet, men jeg tror, at man gik for hurtig frem. Hvis man nu vil vedtage dette Forslag, saa vil man efter saa Mars Forløb gaa videre frem paa den den Gang betraaede Vej, og det er altsaa Noget, som jeg ikke ville kunne stemme for. Hvad det andet Forslag angaar, da maa jeg udtale, at jeg i Realiteten er enig med de Herrer Forslagsstillere; jeg ønsker egentlig ikke Krammarkeberne afflaffede. Med Hensyn til denne Sag kan jeg ikke være enig med den ærede Ordfører, ligesaa lidt som i det ærede Medlem fra Langelands Udtalelser ved 2den Behandling. Jeg veed vel, at flere Næringsdrivende i Byerne ofte have sagt, at Krammarkeberne ere til Skade for dem og hovedsagelig kun ere til Gavn for de større Ljøbenhavnske Handlende og Gaandværkere, der komme til de mindre Byer og derved skadede de Næringsdrivende; men paa den anden Side har jeg hørt mange Næringsdrivende udtale, at Krammarkeberne dog bragte et forøget Liv og større Omsetning, og jeg tilstaa, at jeg har heldet til den sidste Mening, og at jeg saaledes i det Hele taget ikke ønsker Krammarkeberne afflaffede, men naar jeg desuagtet stemmer imod Ændringsforslaget, saa er det, fordi jeg tror, at en hvilken som helst Forandring, som vi gjøre ved denne Lov, meget let vil have til Følge, at Loven vil falde. De ærede Medlemmer, der ligesom jeg ikke ønske Krammarke-

berne afflaffede, maa jo dog erindre, at her først er Tale om at afflaffe dem om 9 eller 10 Aar, og hvis der inden den Tid skulde fra mange Byer fremkomme Ønske om at have dem vedligeholdt, kan da en forandret Bestemmelse atter blive tagen. Jeg tror derfor, at man for Lovens Gjennemførelses Skyld bør stemme herimod, og af samme Grund tror jeg ogsaa, at man skal stemme mod det første Forslag. Jeg er paa ingen Maade nogen Modstander af Forbrugsforeninger, jeg tror tværtimod, at de kunne stifte Gavn, men jeg indser ikke, at man ved, hvad her er bleven vedtaget, egentlig gjør dem nogen Gode, og selv om man skulde være enig om, at det vilde tydeliggjøre Loven noget, naar Ændringsforslaget bliver vedtaget, tror jeg dog, at man bør forfaste det paa Grund af, at man sandsynligvis ellers ikke faar Loven. Hvad nu Loven i det Hele angaar, skal jeg ganske vist indrømme, at det ikke er nogen betydelig Forandring, som sker ved Loven, men jeg tror dog, at den indeholder flere vigtige og retfærdige Bestemmelser, og jeg tror, at man mange Steder sætter Pris paa at faae den; man er forøvrigt gaaet en forunderlig Vej med Hensyn til den hele Sag. Der er ofte her fremkommet stærke Udtalelser imod Kommissioner i Almindelighed. Jeg tilstaa, at jeg netop er en Ven af Kommissioner, og jeg tror, at mange af de gode Foranstaltninger, som vi have faaet i Løbet af mere end de sidste 80 Aar, de mange indgribende Love vi have faaet til Gavn for Befolkningen i det Hele, have vi netop faaet gjenne Bearbejdelse i Kommissioner. Jeg tror netop, at det er en rigtig Maade at behandle større Spørgsmaal paa, men jeg vilde have ønsket, at man havde nebsat en Kommission, forinden man gav Hæfter- og Næringsloven, en Kommission, der selvsølgelig ikke alene skulde have bestaaet af Folk fra Byerne, men ogsaa Folk fra Landet. Nu griber man først betydeligt ind i Forholdene, og flere Aar efter faar man nebsat en Kommission, for hvilken der under saadanne Forhold ikke kunde være noget Bøjsentligt at gjøre, men jeg tror dog, at den i det Hele har røgtet sit Hver paa en tilfredsstillende Maade, og det Lovforslag, som her foreligger, er til Dels en Frugt af dens Virksomhed. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale at forfaste de 3 Ændringsforslag for derved at gjøre det muligt at faae Loven, thi en hvilken som helst Forandring, vi foretage i Loven, gjør, at der vistnok er Udsigt til, at den ikke bliver vedtagen i denne Samling.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke indlade mig i Disput med det ærede Medlem om Kommissioners Gavnlighed eller ikke, thi dette vilde ikke være Sagen videre; jeg skal kun bemærke, at der er Forskjel paa Kommissioner under Gnevoldsmagten og under den fri Forfatning; thi Gnevoldsmagten kan være nødt til at nedsette Kommissioner for at erhverve de nødvendige Oplysninger, men at